

РЕШЕНИЕ

№ 28825

гр. София, 16.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 25.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **6181** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. с чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба от 07.05.2026г. на Г. А. М., сирийски гражданин, [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], чрез процесуален представител, срещу Решение № 697/08.04.2026г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата и в съдебно заседание са развити доводи за неправилност на постановеното решение, като се твърди, че същото е постановено в нарушение на административнопроизводствените правила и на материалния закон. Изложени са твърдения, че анализът на изложената в решението обстановка в С. е формален и не съответства на личната бежанска история на жалбоподателя, като административният орган не е взел предвид реалната общественно-политическа обстановка в С. и опасността от мобилизация, за което са представени в съдебно заседание множество публикации. По същество се иска отмяна на решението.

Ответникът- Председателят на ДАБ при МС, чрез процесуален представител в писмен отговор и в съдебно заседание, оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Излага твърдения, че личната бежанска история на жалбоподателя е разгледана и анализирана подробно, вкл. и твърдяната от него опасност от мобилизация от кюрдските сили. Акцентираща върху твърдението, че съгласно представената по делото справка за С. областта, в която жалбоподателят е пребивавал е вече под контрола на преходното правителство, при което военната служба от м. декември 2024г. е на доброволни начала. По същество моли оспорваното решение да бъде оставено в сила,

а жалбата да бъде отхвърлена.

Административен-съд С.-град, Първо отделение, 21-ви състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че на 24.04.2024 г. жалбоподателят е подал молба за предоставяне на международна закрила с вх. УРИ 105400-3707/18.09.2024 г. на Дирекция „Миграция“, СДВНЧ – С.. –л.429

Във връзка с подадената молба е бил съставен регистрационен лист, съдържащ данни на жалбоподателя. –л.426

По делото са представени доказателства, видно от които жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ).

На 02.01.2025г. е получено писмо от ДАНС с изразено становище, че не възразява да бъде предоставена закрила на жалбоподателя, в случай че отговоря на условията на ЗУБ. /л.400/

На 28.01.2025 г. е проведено интервю с жалбоподателя, за което е съставен протокол /л.394/. Пред интервюиращия орган жалбоподателят е заявил, че в С. е живял в областта Д. А., като към датата на провеждане на интервюто семейството му /съпруга, родители братя и сестри/ е в С.. Твърди, че е напуснал на 01.09.2024г. нелегално С., през Т. е дошъл в България. Излага твърдения, че не е арестуван или осъждан в държавата си по произход. Като причина за напускането на С. сочи, че домът им е бил разрушен и липсата на сигурност, като районът, от който идва постоянно е под контрола на кюрдите или на редовната армия. Посочил е, че не е имал проблеми заради религия или етнос, не е членувал в политическа партия или организация, нито във въоръжена групировка, няма отправени заплахи или насилие лично към него. Твърди, че не може да се завърне в С., защото къщата му е разрушена и районът не е сигурен, като иска международна закрила и събиране на семейство.

За преценката на основателността на подадената молба за международна закрила, е изготвена справка на дирекция „Международна дейност“ в ДАБ при МС /л. 384/ за изясняване на актуалната обществено-политическа обстановка в С.. В справка от 29.01.2025г. от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ за актуалната обществено -политическа обстановка в С. /л.384/ Съгласно представената справка след падането на режима на Б. А. на 08.12.2024г., е обявено преходно правителство, назначавайки 23-ма министри, вкл. и от опозицията. Посочено е, че по данни на ВКБООН към 29 декември 2024г. около 58 500 сирийци са се върнали обратно в С., като в част от районите в С. ситуацията със сигурността остава проблем. Посочено е, че ВКБООН и партньорите продължават да осигуряват нехранителни и основни хуманитарни стоки, както и психологическа помощ, като се откриват и училища за обучение и закрила, предоставят се прави услуги и индивидуални консултации.

С Решение № 2254/07.03.2025г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С Решение № 4462/30.04.2025 г. по адм. дело № 824/2025 г. Административен съд – Хасково съдът е отхвърлил жалбата на Г. А. М. против Решение № 2254/07.03.2025г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС.

С Решение № 8912/29.09.2025 г. на ВАС по адм. дело N9 5914/2025 г. по описа на ВАС съдът е

оставил в сила Решение № 4462/30.04.2025 г. по адм. дело № 824/2025 г. Административен съд – Хасково.

Жалбоподателят е подал втора последваща молба за международна закрила е вх. № КП-О1-7406/15.10.2025 п. на ДАБ при МС. С Решение № 166 Х/04.11.2025г. интервюиращ орган в РПЦ - Х. не е допуснал молбата до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е обжалвано пред АС – Хасково и с Определение № 8275/24.11.2025г. Административен съд-Хасково прекратява производството и изпраща жалбата на чуждия гражданин за разглеждане от Административен съд София-град (АССГ).

С Решение № 6965/20.02.2026 г. по адм. дело №12459/2025 г, АССГ отменя Решение № 166 Х/04.11.2025 г. на интервюиращ орган в ДАБ при МС и изпраща административната преписка в РПЦ - Х. за разглеждане на молбата в производство по общия ред

На Г. А. М. е извършена повторна регистрация в РПЦ - Х. на 12.03.2026 г., като е проведено интервю, в което са изяснени обстоятелствата и причините, поради които е напуснал страната си на произход и е подал молба за закрила в Република България. В новото интервю жалбоподателят е заявил друго място на раждане, като твърди, че не помни къде е живял преди да започне войната в С.. Твърди, че семейството му –съпругата, майка му и братята му са в С.. Посочил е, че е арабин, не е имал проблеми заради етнос и религия. Г. А. М. твърди, че е напуснал С. на 10:09.2024 г. и нелегално преминал в Т.. В Република България влязъл на 14.09.2024 г. Като причина за напускането на С. е посочил, че кюрдите са го търсили за мобилизация, бил задържан от тях за 35 дни, освободен и след това избягал за България. Твърди, че ако сега се върне в С., ще бъде убит от кюрдите. Не е бил арестуван или осъждан, не е бил член на въоръжена групировка, не е бил заплашван от никого, само от кюрдите, които са го задържали и са му нанесли побой.

Изискано е ново становище от ДАНС, които не са възразили да бъде предоставена закрила на жалбоподателя, в случай, че отговоря на условията по ЗУБ.-л.90

По делото е приложена справка от Дирекция „Международно сътрудничество“ при ДАБ от 11.02.2026г. В справката е разгледано подробно положението на бежанците в С., като се сочи, че ВКБООН продължават да улесняват безопасното възвръщане на сирийски бежанци в техните родни райони. Посочено е, че преходният президент насърчава помирението и приобщаването, същевременно подчертавайки важността на запазването на националното единство. Допълнително демографският профил на завърналите се лица остава непроменен, със заявена повишена сигурност и трудоспособност, събиране на семейства и образование. Посочено е, че основните причини за завръщането на сирийците са настъпилите политически развития, подобрената сигурност и възстановяване на собствеността.

С решението, предмет на съдебната проверка за законосъобразност, издадено на основание чл. 75, ал. 1 т.2 и т.4 ЗУБ, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена. След анализ на заявените от жалбоподателя обстоятелства, сочени като основания за предоставяне на международна закрила, е прието от административния орган, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец съгласно чл. 8 и чл. 9 ЗУБ. В решението е посочено, че липсват законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 ЗУБ. По отношение на чл. 9 ЗУБ се посочва, че лицето не е направило релевантно искане за предоставяне на закрила от държавата си.

По отношение на условията за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т.1 и т.2 от ЗУБ

е посочено от органа, че в молбата за закрила липсват твърдения за реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание, екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Не се установява спрямо лицето да са предприети такива действия от официалните власти на С., самият жалбоподател не излага подобни твърдения в молбата си за международна закрила.

Разгледана е хипотезата за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, като е посочено, че не се установяват разширенията, дадени в решение от 17.02.2009г. на СЕО по дело С-465/2007г. и в чл. 15 б. а) и б) от Директива 2011/95/ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане на чл.9, ал.1, т. 1 и 2 ЗУБ. В решението е посочено, че от приложената по делото справка не може да се направи извод за наличието на въоръжен конфликт на територията на цялата страна, и не е установено спрямо молителя да са налице сериозни потвърдени заплахи, които да са актуални към момента на производството, за да се счита, че ако се завърне на територията на държавата си по произход, то би изправен пред риск от тежки посегателства, релевантни за предоставяне на хуманитарен статут.

С оглед на така установената фактическа обстановка и събраните доказателства по делото, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 48, ал. 1 ЗУБ. Спазени са административнопроизводствените правила-от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Преди провеждането на интервюто е дал съгласието си, заявил е, че няма пречки за провеждането му, по време на интервюто му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявения от него език, като за целта е бил осигурен превод.

След провеждане на интервюто текстът на протокола му е преведен на разбираем от него арабски език, удостоверил е с подписа си, че няма възражения по него. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ, молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон в частта, в която е отказано предоставяне на статут на бежанец. Решението е постановено след обстоен анализ на бежанската история на лицето, като изведените правни изводи за липса на основния по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя са обосновани, правилни и съответстват на събраните в хода на административното производство доказателства. Административният орган е взел предвид справките на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ относно С., с отчитане на общото положение в държавата на произход на жалбоподателя, актуалната политическа и икономическа обстановка към датата на издаване на решението. Отделно от това, в мотивите на оспорваното решение са посочени противоречията в обясненията му по време на интервюто, като е направен правилния извод, че в случая се касае не за бежанец, а за икономически мигрант

Мотивите на решението разкриват пълен анализ на доказателствените материали, а изводите относно обстоятелствата, относими към предпоставките за предоставяне на закрила, са изложени по начина, указан в процесуалния закон. Обсъдени са всички доказателствени източници, като обосновано е прието, че не се установява наличие на някое от основанията за предоставяне на исканата международна закрила. Отказът за предоставяне на международна закрила е основан на съдържащите се в мотивите на решението констатации относно преценката на обществено-политическа обстановка в С. и липсата на данни за осъществено преследване по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. В резултат на задълбочен анализ на събраните доказателства е формиран обоснован извод за отсъствие на установените в ЗУБ материалноправни предпоставки по чл.8 ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне статут на бежанец са установени в нормата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Нормата изисква наличие на основателни опасения от преследване на чужденеца в държавата му по произход, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, като по тези причини същият не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. За предоставянето на статут е без значение обстоятелството дали чужденецът принадлежи към тези раса, религия, националност, социална група, или изразява политическо мнение, които са в основата на преследването. Според дефиницията, дадена с нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Също така недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че държавата или партии или организации, контролиращи значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследването. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие, включително сексуално насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца. Посочените мотиви по време на проведеното от ДАБ интервю настоящият състав намира, че не са от кръга на обстоятелствата по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, поради което не е налице основание за предоставяне на хуманитарен статут. Кандидатът не е преследван поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждения. Спрямо него не е било упражнявано физическо насилие и не е бил обект на репресии.

По изложените съображения решението в частта, в която председателят на ДАБ- МС е отказал на основание чл.75, ал.1, т.2 от ЗУБ да предостави на Г. А. М. статут на бежанец е законосъобразно и обжалването в тази част следва да бъде отхвърлено.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон и в частта, в която е отказано предоставяне на хуманитарен статут. Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9,

ал. 1 ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

Третото обстоятелство, което обосновава извод за предоставяне на хуманитарен статут е това по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - наличие на тежки заплахи срещу живота и личността на чужденеца като цивилно лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. При преценката за наличието на тези основания, следва да се съобрази задължителното тълкуване на чл. 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 на разширен състав на Съда на Европейските Общности, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011). В него е посочено, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Конкретизирано е, че съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Също така, имайки предвид мотивите на решението по дело № С-465/07, въпреки че не е необходимо кандидатът да е персонално застрашен, за да се ползва от защита по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, то в колкото по-голяма степен кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат, поради фактори свързани със специфичните му лични обстоятелства, толкова по-ниска степен на насилие е необходимо да бъде установена, за да му бъде предоставена субсидиарна закрила и съответно - колкото по-малко той е в състояние да покаже, че лично би бил обект на насилие, толкова по-голяма степен на насилие следва да бъде установена.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за

действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални. В случая, за да отхвърли молбата за закрила, решаващият орган се позовава, както на твърденията, направени по време на интервюто, така и на фактите, които се съдържат в справките за Сирийската арабска република на Дирекция "Международна дейност" на ДАБ – МС, като анализира и отчита противоречията в твърденията на жалбоподателя в първото и второто интервю

В случая, изводите на административният орган са правилни предвид представените доказателства за настъпилата впоследствие съществена промяна в общественото-политическата обстановка в страната по произход на жалбоподателя – Сирийската арабска република. В справката за С. от 10.06.2025г. от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ за актуалната общественостно-политическа обстановка в С. /л.444/ Съгласно представената справка след падането на режима на Б. А. на 08.12.2024г., на 29.01.2025г. А. ал Ш. е назначен за временен президент на С., като обявява преходно правителство, назначавайки 23-ма министри, вкл. и от опозицията. Посочено е, че ВКБООН е изчислил, че над един милион и половина сирийци са се върнали обратно в С. от съседни страни и с това общият брой на сирийските граждани, които за се завърнали в С.. Отделно от това е посочено, че вътрешно разселени лица са се завърнали по домовете си.Отчетено е, че част от районите в С., ситуацията със сигурността остава проблем. Посочено е, че ВКБООН и партньорите продължават да осигуряват нехранителни и основни хуманитарни стоки, както и психологическа помощ, като се откриват и училища за обучение и закрила, предоставят се прави услуги и индивидуални консултации. С оглед изложеното в справката на дирекция „Международна дейност“ в ДАБ, която компилира информация от множество източници, следва извода, че промяната в общественостно-политическата обстановка в страната води отпадане на заплахата за военна мобилизация, още повече, че по време на интервюто жалбоподателят е заявил, че официално не е получавал повиквателна и в този смисъл изложените от него твърдения в тази насока следва да се преценяват внимателно.

Съдът отчита и представените от жалбоподателя публикации от печата, приложени по делото, видно от които са налице нападения и убийства. Безспорно следва да се приеме, че така представените доказателства съдържат достоверна информация, която е отчетена и в справката, представена от ответника, където се твърди, че проблеми със сигурността в определени райони на държавата на произход на жалбоподателя. Тези прояви, обаче, сами по себе си, не могат да обосноват извод за наличие на предпоставките по ЗУБ за предоставяне на международна закрила, предвид извода от доказателствата по делото за общо подобрене на общественостно- политическия живот в С., вкл. и за липса на опасност от мобилизация от страна на кюрдите, каквито са твърденията на жалбоподателя.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че обстановката в страната на произход на кандидата за хуманитарен статут е претърпяла съществена промяна, но същата не отговаря на критериите по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - наличие на тежки заплахи срещу живота и личността на чужденеца като цивилно лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт, тъй като държавата започва да се възстановява, предприети са мерки за гарантиране правата на гражданите на С. и възстановяване на дейността на институциите. Следва да се има предвид и факта, че семейството на жалбоподателя са останали в страната им по произход, както и да се

вземе предвид и изложеното в справката за предприети масивни действия за подобряване условията в страната по отношение на транспорт, образование, финансиране и правна защита и връщане на бежанци обратно в С..

В този смисъл е и Решение №4180/17.04.2024г. на ВАС, по адм. дело №9932/2024г. на ВАС, Решение №13735/17.12.2024г. по адм. дело №10324/2024г. по описа на ВАС, Решение №2110/04.03.2025г. на ВАС по адм. дело №11636/2024г. по описа на ВАС, Решение №4715/08.05.2025г. по адм. дело №3709/2025г. на ВАС, Решение №5124/19.05.2025г. на ВАС по адм. дело №3623/2025г. на ВАС, Решение №5228/20.05.2025г. на ВАС по адм. дело №3737/2025г. на ВАС, Решение №5260/20.05.2025г. на ВАС по адм. дело №3486/2025г. на ВАС, Решение №6346/12.06.2025г. на ВАС по адм. дело №3535/2025 по описа на ВАС и др.

Предвид изложеното, с оспореното решение административният орган правилно е приел, че не са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут и статут на бежанец на жалбоподателя. Не са налице основания за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изложеното, Административен съд – София-град, Първо отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от 07.05.2026г. на Г. А. М., сирийски гражданин, [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], чрез процесуален представител, срещу Решение № 697/08.04.2026г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на съобщението.

СЪДИЯ: